

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 562/2025
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца малолетног АА из села ..., чији је законски заступници ББ и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивана Стошић, адвокат из ..., против туженог Града Прокупља, кога заступа Градски правобранилац Града Прокупља, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 130/24 од 05.09.2024. године, у седници одржаној 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 130/24 од 05.09.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 130/24 од 05.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 652/22 од 28.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да им накнади нематеријалну штету због уједа пса луталице, и то за претрпљене физичке болове износе од по 30.000,00 динара и за претрпљени страх износе од по 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкова парничног поступка у укупном износу од 18.000,00 динара у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде, што уколико не учине тужиоцима се има обрачунати и наплатити законска затезна камата на овај износ почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 130/24 од 05.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), по оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужилаца, као о изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Правноснажном пресудом одбијен је неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили накнаду нематеријалне штете због уједа паса луталица, јер нису доказали да је до настанка предметних повреда дошло због уједа паса луталица. О праву тужилаца нижестепени судови су одлучили на основу чињеница утврђених у поступку, уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама ревизијског суда у погледу примене одредаба Закона о облигационим односима којима је регулисана одговорност за накнаду штете.

Из тог разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применим одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навела не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.06.2022. године, а вредност предмета спора је по 60.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија тужилаца није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применим одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић